

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/771**af 20. maj 2019****om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at forblive konkurrencedygtig på de globale markeder er Unionen nødt til at forbedre det indre markeds funktion og klare de mange udfordringer, som en stadig mere teknologistyret økonomi skaber i dag. Strategien for det digitale indre marked fastlægger en omfattende ramme, der fremmer integrationen af en digital dimension i det indre marked. Den første søjle i strategien for det digitale indre marked håndterer fragmenteringen af den indbyrdes EU-handel ved at se på alle de største hindringer for udviklingen af grænseoverskridende e-handel, der tegner sig for langt størsteparten af virksomhedernes grænseoverskridende salg af varer til forbrugere.
- (2) Artikel 26, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Unionen vedtager foranstaltninger med henblik på oprettelse af det indre marked eller sikring af dets funktion, og at det omfatter et område uden indre grænser, hvor den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser er sikret. Artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i TEUF fastsætter, at Unionen skal bidrage til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved hjælp af foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 114 i TEUF, som led i gennemførelsen af det indre marked. Dette direktiv sigter mod at finde den rette balance mellem at opnå et højt niveau af forbrugerbeskyttelse og fremme virksomhedernes konkurrenceevne, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres.
- (3) Visse aspekter af aftaler om salg af varer bør harmoniseres med udgangspunkt i et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at opnå et ægte digitalt indre marked, øge retssikkerheden og mindske transaktionsomkostningerne, navnlig for små og mellemstore virksomheder («SMV'er»).
- (4) E-handel er en hoveddrivkraft for vækst i det indre marked. Men e-handlens vækstpotentiale er imidlertid langt fra udnyttet til fulde. For at styrke Unionens konkurrenceevne og skabe vækst er Unionen nødt til at handle hurtigt og tilskynde de økonomiske aktører til at frigøre det indre markeds fulde potentiale. Det indre markeds fulde potentiale kan kun frigøres, såfremt alle markedsdeltagere har let adgang til grænseoverskridende salg af varer, herunder e-handelstransaktioner. De aftaleretlige regler, som ligger til grund for markedsdeltagernes transaktioner, er blandt de vigtigste faktorer, der påvirker virksomhedernes beslutninger om, hvorvidt de skal udbyde varer på tværs af grænserne. Disse regler har desuden betydning for, hvorvidt forbrugere er villige til at tage denne form for køb til sig og have tillid til den.
- (5) Den teknologiske udvikling har ført til et voksende marked for varer, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller digitale tjenester. På grund af det stigende antal af denne form for udstyr og deres hurtigt voksende udbredelse blandt forbrugere er det nødvendigt med en indsats på EU-plan for at sikre, at der er et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, og at øge retssikkerheden med hensyn til de regler, der finder anvendelse for aftaler om salg af sådanne produkter. Forøgelse af retssikkerheden vil hjælpe til at styrke forbrugeres og sælgeres tillid.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 57.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.4.2019.

- (6) EU-reglerne for salg af varer er stadig fragmenterede, selv om reglerne om leveringsbetingelser og hvad angår aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted, oplysningskrav forud for indgåelsen af aftalen og fortrydelsesret allerede er fuldt ud harmoniserede ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽⁷⁾. Andre vigtige kontraktforhold, såsom betingelser for overensstemmelse, beføjelser i tilfælde af mangler ved aftalen og de væsentligste regler for udøvelse af disse beføjelser, er i dag underlagt minimumsharmonisering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF ⁽⁸⁾. Medlemsstaterne har haft mulighed for at være mere vidtgående end EU-standarderne og indføre eller opretholde regler, der sikrer, at et endnu højere forbrugerbeskyttelsesniveau opnås. I denne forbindelse har de tilpasset forskellige forhold i forskelligt omfang. Dermed er der i dag væsentlige forskelle i de nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv 1999/44/EF, for så vidt angår centrale forhold, såsom fraværet eller tilstedeværelsen af et hierarki af beføjelser.
- (7) De nuværende forskelle kan være til skade for virksomheder og forbrugere. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽⁹⁾ skal erhvervsdrivende, der retter deres virksomhed mod forbrugere i andre medlemsstater, tage højde for de ufravigelige forbrugeraftaleretlige regler på det sted, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted. Da der er forskel på disse regler i medlemsstaterne, kan virksomhederne stå over for yderligere omkostninger. Derfor kan mange virksomheder foretrække blot at drive handel indenlands eller kun at eksportere til en eller to medlemsstater. Dette valg, der mindsker eksponeringen for omkostninger og risici i forbindelse med grænseoverskridende handel, resulterer i forspildte muligheder for at udvide virksomheden og for stordriftsfordele. Dette berører især SMV'er.
- (8) Selv om forbrugere som følge af forordning (EF) nr. 593/2008 nyder en høj grad af beskyttelse, når de foretager køb i udlandet, har den juridiske fragmentering desuden en negativ indvirkning på forbrugerens tillid til grænseoverskridende transaktioner. Om end der er flere faktorer, der bidrager til denne mistillid, er usikkerheden om de vigtigste aftalemæssige rettigheder en af de største bekymringer for forbrugere. Denne usikkerhed gør sig gældende, uanset om forbrugere er beskyttet af de ufravigelige forbrugeraftaleretlige regler i deres egen medlemsstat, når sælgere retter deres grænseoverskridende virksomhed mod dem, eller om forbrugere indgår grænseoverskridende aftaler med sælgere, uden at den pågældende sælger udøver sin erhvervs-mæssige virksomhed i forbrugers medlemsstat.
- (9) Selv om onlinesalg af varer tegner sig for langt størstedelen af de grænseoverskridende salg i Unionen, har forskellene i nationale aftaleregler samme betydning for detailhandlende, der beskæftiger sig med fjernsalg, som for detailhandlende, der beskæftiger sig med direkte salg, og de forhindrer dem i at udvide på tværs af grænserne. Dette direktiv bør omfatte alle salgskanaler for at skabe lige forretningsvilkår for alle virksomheder, som sælger varer til forbrugere. Ved at fastlægge ensartede regler for alle salgskanaler bør dette direktiv sikre, at der ikke opstår forskelle, der kan påføre det stigende antal detailhandlende i Unionen, som opererer via flere kanaler, en urimelig byrde. Behovet for sammenhængende regler for salg og garantier uanset salgskanal blev bekræftet i forbindelse med Kommissionens kvalitetskontrol af forbruger- og markedsføringslovgivning offentliggjort den 29. maj 2017, og som også omfattede direktiv 1999/44/EF.
- (10) Dette direktiv bør omfatte regler for salg af varer, herunder varer med digitale elementer, udelukkende i forbindelse med de centrale aftaleforhold, der er nødvendige for at overvinde aftaleretlige hindringer på det indre marked. I den forbindelse bør reglerne om krav til overensstemmelse, forbrugerens beføjelser i tilfælde af mangler ved aftalen og de vigtigste regler for udøvelse af disse beføjelser harmoniseres fuldt ud, og forbrugerbeskyttelsesniveauet bør øges i forhold til direktiv 1999/44/EF. Fuldt ud harmoniserede regler om nogle centrale forhold i forbrugeraftaleretten vil gøre det nemmere for virksomheder, i særdeleshed SMV'er, at udbyde deres produkter i andre medlemsstater. Ved fuld harmonisering af centrale regler vil forbrugere få et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og øget forbrugervelfærd.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelsen hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

- (11) Dette direktiv supplerer direktiv 2011/83/EU. Hvor direktiv 2011/83/EU primært fastsætter bestemmelser vedrørende oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler, fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted samt regler om levering af varer og risikoens overgang, indfører nærværende direktiv regler vedrørende varernes overensstemmelse, forbrugernes beføjelser i tilfælde af mangler og regler for deres udøvelse.
- (12) Dette direktiv bør kun gælde for løsørengenstande, der er varer som omhandlet i dette direktiv. Medlemsstaterne bør derfor frit kunne regulere aftaler om salg af fast ejendom, såsom beboelsesejendomme, og de vigtigste bestanddele heraf, som er beregnet til at udgøre en stor del af den pågældende faste ejendom.
- (13) Dette direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770⁽⁶⁾ bør supplere hinanden. Hvor direktiv (EU) 2019/770 fastsætter regler om visse krav vedrørende aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester, fastsætter nærværende direktiv regler om visse krav vedrørende aftaler om salg af varer. For at imødekomme forbrugeres forventninger og sikre en tydelig og enkel retlig ramme for erhvervsdrivende for digitalt indhold og digitale tjenester, finder direktiv (EU) 2019/770 anvendelse på levering af digitalt indhold og digitale tjenester, herunder digitalt indhold der leveres på et fysisk medium, såsom DVD'er, CD'er, USB-nøgler og hukommelseskort, samt på det fysiske medium, forudsat at det fysiske medium udelukkende fungerer som formidler af det digitale indhold. I modsætning hertil bør nærværende direktiv finde anvendelse på aftaler om salg af varer, herunder varer med digitale elementer, der kræver digitalt indhold eller en digital tjeneste for at fungere.
- (14) Udtrykket »varer« som fastsat i dette direktiv bør anses for at omfatte »varer med digitale elementer« og derfor også henviser til alt digitalt indhold eller alle digitale tjenester, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med sådanne varer på en sådan måde, at fraværet af dette digitale indhold eller denne digitale tjeneste vil forhindre varerne i at fungere. Digitalt indhold, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med en vare, kan være enhver form for data, der er produceret og leveret i digital form, såsom styresystemer, programmer og andet software. Digitalt indhold kan være forudinstalleret på tidspunktet for indgåelsen af købsaftalen eller kan, hvor det fastsættes i nævnte aftale, installeres efterfølgende. Digitale tjenester, der er indbyrdes forbundet med en vare, kan omfatte tjenester, der muliggør generering, behandling eller lagring af data i digital form eller adgang dertil, såsom software-as-a-service, der tilbydes i cloudcomputing-miljøet, løbende levering af trafikdata i et navigationssystem eller løbende levering af individuelt tilpassede træningsprogrammer i forbindelse med smarture.
- (15) Dette direktiv bør finde anvendelse på aftaler om salg af varer, herunder varer med digitale elementer, hvor fraværet af digitalt indhold eller en digital tjeneste, der er integreret eller indbyrdes forbundet, vil forhindre varerne i at fungere, og hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste leveres sammen med varerne i henhold til købsaftalen vedrørende disse varer. Hvorvidt leveringen af digitalt indhold eller en digital tjeneste, der er integreret eller indbyrdes forbundet, udgør en del af købsaftalen med sælgeren, bør afhænge af denne aftales indhold. Det bør omfatte digitalt indhold eller digitale tjenester, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varerne, hvis leveringen heraf udtrykkeligt kræves i aftalen. Det bør også omfatte de købsaftaler, der kan forstås som omfattende leveringen af specifikt digitalt indhold eller en specifik digital tjeneste, fordi det er sædvanligt for varer af samme type, og forbrugeren med rimelighed kan forvente dette i betragtning af varernes karakter og i betragtning af eventuelle offentlige udsagn, der er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller andre personer i tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten. Hvis f.eks. et smart-TV blev annonceret som indeholdende en bestemt videoapplikation, ville denne videoapplikation blive anset for at være en del af købsaftalen. Dette bør gælde, uanset om det digitale indhold eller den digitale tjeneste er forudinstalleret i selve varen eller skal downloades efterfølgende på en anden enhed og kun er indbyrdes forbundet med varen. En smartphone kunne f.eks. leveres med standardiserede forudinstallerede programmer, der er leveret i henhold til købsaftalen, såsom et alarmprogram eller et kameraprogram. Et andet muligt eksempel er et smartur. I sådant et tilfælde er det selve uret, der anses for at være varen med digitale elementer, som kun kan fungere med en applikation, der leveres i henhold til købsaftalen, men som skal downloades af forbrugeren til en smartphone. Applikationen er derefter det indbyrdes forbundne digitale element. Dette bør også gælde, hvis det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varen, ikke leveres af sælgeren selv, men leveres i henhold til købsaftalen af en tredjemand. For at undgå usikkerhed for både sælgere og forbrugere bør reglerne i dette direktiv finde anvendelse i tilfælde af tvivl om, hvorvidt leveringen af det digitale indhold eller den digitale tjeneste er en del af købsaftalen. Konstatering af, at der eksisterer et bilateralt aftalemæssigt forhold mellem

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (se side 1 i denne EUT).

sælgeren og forbrugeren, som leveringen af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er integreret eller indbyrdes forbundet, er en del af, bør desuden ikke berøres af det forhold, at forbrugeren skal give sit samtykke til en licensaftale med en tredjepart for at kunne bruge det digitale indhold eller den digitale tjeneste.

- (16) Modsnævningsvis, hvis fraværet af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varerne, ikke forhindrer varerne i at udføre deres funktioner, eller hvis forbrugeren indgår en aftale om levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste, som ikke indgår i en købsaftale vedrørende varer med digitale elementer, bør denne aftale anses for at være adskilt fra aftalen om salg af varerne, selv om sælgeren fungerer som formidler af denne anden aftale med den leverende tredjemand, og kunne være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2019/770, hvis nævnte direktivs betingelser er opfyldt. Hvis en forbruger f.eks. downloader et spil til sin smartphone fra en appstore, er aftalen om levering af spillet adskilt fra aftalen om salg af selve smartphonen. Nærværende direktiv bør derfor kun finde anvendelse på aftalen om salg af smartphonen, mens leveringen af spillet bør være omfattet af direktiv (EU) 2019/770, hvis betingelserne i nævnte direktiv er opfyldt. Et andet eksempel ville være en situation, hvor det udtrykkeligt aftales, at forbrugeren køber en smartphone uden et specifikt styresystem, og hvor forbrugeren efterfølgende indgår en aftale om levering af et styresystem fra en tredjepart. I et sådant tilfælde ville leveringen af styresystemet, som er købt særskilt, ikke være en del af købsaftalen og derfor ikke være omfattet af anvendelsesområdet for nærværende direktiv, men kunne være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2019/770, hvis betingelserne i nævnte direktiv er opfyldt.
- (17) For den juridiske klarheds skyld bør dette direktiv fastlægge en definition af en købsaftale og også klart definere dets anvendelsesområde. Dette direktivs anvendelsesområde bør også omfatte aftaler om varer, der endnu ikke er fremstillet eller frembragt, herunder efter forbrugernes specifikationer. Installation af varerne kan endvidere være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, hvis installationen er en del af købsaftalen og skal udføres af sælgeren eller på sælgerens vegne. Hvis en aftale indeholder elementer med både salg af varer og levering af tjenester, bør det overlades til national ret at fastsætte, om hele aftalen kan klassificeres som en købsaftale som omhandlet i dette direktiv.
- (18) Dette direktiv bør ikke berøre nationalret, i det omfang de pågældende spørgsmål ikke er reguleret af dette direktiv, navnlig for så vidt angår varernes lovlighed, erstatning og generelle aftaleretlige aspekter såsom indgåelse, gyldighed, ugyldighed eller virkninger af aftaler. Det samme bør gælde for konsekvenserne af at ophæve aftalen og for visse aspekter angående afhjælpning og omlevering, som ikke er reguleret af dette direktiv. I forbindelse med reguleringen af parterets ret til at undlade at opfylde deres forpligtelser eller en del deraf, indtil den anden part opfylder sine forpligtelser, bør medlemsstaterne stadig frit kunne regulere betingelserne og reglerne for, at forbrugeren kan tilbageholde betalingen af prisen. Medlemsstaterne bør også fortsat frit kunne regulere forbrugernes ret til erstatning for skader, de har lidt som følge af sælgerens overtrædelse af dette direktiv. Dette direktiv bør heller ikke berøre nationale regler, der ikke gælder specifikt for forbruger aftaler, og som giver specifikke beføjelser i forbindelse med visse typer af fejl, der ikke kunne konstateres på tidspunktet for købsaftalens indgåelse, nemlig nationale bestemmelser, som fastlægger specifikke regler for sælgerens ansvar for skjulte fejl. Dette direktiv bør heller ikke berøre national lovgivning om forbrugernes ikkeaftalebestemte beføjelser i tilfælde af mangler ved varen over for personer i tidligere led i transaktionskæden, f.eks. fabrikanter eller andre personer, der opfylder forpligtelserne for sådanne personer.
- (19) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes frihed til at give forbrugere ret til at vælge en specifik beføjelse, hvis der konstateres mangler ved varerne kort tid efter levering, nemlig nationale bestemmelser, der fastlægger forbrugernes ret til at afvise mangelfulde varer og behandle aftalen som ophævet eller anmode om øjeblikkelig omlevering inden for en kort periode efter varernes levering, som ikke bør overskride 30 dage.
- (20) Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte oplysningsforpligtelser for sælgeren i forbindelse med aftalens indgåelse eller sælgerens pligt til at advare forbrugeren om f.eks. visse egenskaber ved varen, egnetheden af de materialer, som forbrugeren har leveret, eller mulige ulemper som følge af specifikke anmodninger fra forbrugeren, f.eks. en anmodning fra forbrugeren om at anvende et særligt stof til skræddersyning af en selskabskjole.
- (21) Medlemsstaterne bør også frit kunne udvide anvendelsen af reglerne i dette direktiv til også at omfatte aftaler, der er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, eller for på anden måde at regulere sådanne aftaler. Medlemsstaterne bør f.eks. fortsat frit kunne beslutte at udvide den beskyttelse, forbrugere gives ved dette direktiv, til også at omfatte fysiske eller juridiske personer, der ikke er forbrugere som defineret i dette direktiv, såsom ikke-statslige organisationer, nyetablerede virksomheder eller SMV'er.

- (22) Definitionen af en forbruger bør dække fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession. I tilfælde af aftaler med dobbelt formål, hvor aftalen indgås dels som led i, dels ikke som led i den pågældende persons erhverv, og hvor det erhvervsmæssige formål er marginalt i forbindelse med aftalen, bør medlemsstaterne imidlertid også stadig frit kunne bestemme, om og under hvilke omstændigheder den pågældende person ligeledes bør betragtes som en forbruger.
- (23) Dette direktiv bør finde anvendelse på alle aftaler, hvor sælgeren overdrager eller påtager sig at overdrage ejendomsretten til en vare til forbrugeren. Udbydere af platforme kan anses for at være sælgere i henhold til dette direktiv, hvis de handler som led i deres egen forretning og som direkte aftalepartnere for forbrugeren med henblik på salg af varer. Medlemsstaterne bør stadig frit kunne vælge at udvide anvendelsen af dette direktiv til udbydere af platforme, som ikke opfylder kravene til at blive anset for en sælger i henhold til dette direktiv.
- (24) For at finde en balance mellem behovet for retssikkerhed og en rimelig fleksibilitet med hensyn til retsreglerne bør der ved enhver henvisning i dette direktiv til, hvad en person kan forvente fra eller af en person, forstås, hvad der med rimelighed kan forventes. Om noget er rimeligt, skal vurderes på et objektivt grundlag under hensyn til aftalens art og formål, sagens konkrete omstændigheder og parternes sædvane og praksis.
- (25) For at gøre det klart, hvad forbrugeren kan forvente af varen, og hvad sælgeren er ansvarlig for i tilfælde af, at denne ikke kan levere, hvad der forventes, er det afgørende at harmonisere reglerne for, hvorvidt varerne er i overensstemmelse, fuldt ud. Enhver henvisning til overensstemmelse i dette direktiv bør henvise til varernes overensstemmelse med købsaftalen. For at beskytte de legitime interesser hos begge parter i en købsaftale bør overensstemmelsen vurderes på grundlag af både subjektive og objektive krav til overensstemmelse.
- (26) Derfor bør varerne opfylde de krav, der er aftalt mellem sælgeren og forbrugeren i købsaftalen. Sådanne krav kan bl.a. omfatte kvantitet, kvalitet, type og beskrivelse af varerne, deres egnethed til et specifikt formål og levering af varerne med det aftalte tilbehør og eventuelle vejledninger. Kravene i købsaftalen bør omfatte de krav, der følger af oplysninger forud for aftaleindgåelse, som i overensstemmelse med direktiv 2011/83/EU er en integreret del af købsaftalen.
- (27) Begrebet »funktionalitet« bør anses for at henvise til, hvordan varerne kan udføre deres funktioner under hensyntagen til formålet hermed. Begrebet »interoperabilitet« vedrører, hvorvidt og i hvilket omfang varer er i stand til at fungere sammen med hardware eller software, der adskiller sig fra det, som varer af samme type normalt bruges med. Tilfredsstillende funktionsevne kan f.eks. omfatte varers evne til at udveksle oplysninger med en sådan anden software eller hardware og til at anvende de udvekslede oplysninger.
- (28) I betragtning af at det digitale indhold eller de digitale tjenester, der er integreret eller indbyrdes forbundet med varer, hele tiden udvikler sig, kan sælgere aftale med forbrugere at levere opdateringer til disse varer. Opdateringer af varernes digitale indholds- eller digitale tjenestelement kan i henhold til købsaftalen foretages med henblik på forbedring og optimering, udvidelse af funktionerne, tilpasning til den tekniske udvikling, beskyttelse mod nye sikkerhedstrusler eller andre formål. Overensstemmelsen for varer med digitalt indhold eller digitale tjenester, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varerne, bør derfor også vurderes med hensyn til, hvorvidt varernes digitale indholds- eller digitale tjenestelement opdateres i overensstemmelse med købsaftalen. Manglende levering af opdateringer, som er aftalt i købsaftalen, bør betragtes som en mangel ved varerne. Derudover bør fejlbehæftede eller ufuldstændige opdateringer også betragtes som en mangel ved varen, henset til, at dette indebærer, at sådanne opdateringer ikke foretages på den måde, der er fastsat i købsaftalen.
- (29) For at være i overensstemmelse bør varerne ikke alene opfylde de subjektive krav til overensstemmelse, men bør endvidere opfylde de objektive krav til overensstemmelse, der er fastsat i dette direktiv. Overensstemmelsen bør vurderes bl.a. ud fra det formål, som varer af samme type sædvanligvis anvendes til, om de leveres med det tilbehør og de vejledninger, som forbrugeren med rimelighed kan forvente at modtage, eller om de svarer til den vareprøve eller model, som sælgeren har gjort tilgængelig for forbrugeren. Varerne bør også have de egenskaber og funktioner, der er sædvanlige for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til varernes art og i givet fald de offentlige udsagn, der er afgivet af eller på vegne af sælgeren eller andre personer i et tidligere led i transaktionskæden.

- (30) Ud over opdateringer, der er fastsat i aftalen, bør sælgeren også levere opdateringer, herunder sikkerhedsopdateringer, for at sikre, at varer med digitale elementer bliver ved med at være i overensstemmelse. Sælgerens forpligtelse bør være begrænset til opdateringer, der er nødvendige for, at disse varer kan opretholde deres overensstemmelse med de objektive og subjektive krav til overensstemmelse, der er fastsat i dette direktiv. Medmindre parterne har fastsat andet i aftalen, bør sælgeren hverken være forpligtet til at levere opgraderede versioner af varernes digitale indhold eller digitale tjeneste eller forbedre eller udvide varernes funktioner ud over overensstemmelseskravene. Hvis en opdatering, som leveres af sælgeren eller af en tredjemand, der leverer det digitale indhold eller den digitale tjeneste i henhold til købsaftalen, medfører en mangel ved varen med digitale elementer, bør sælgeren være ansvarlig for at bringe varen i overensstemmelse igen. Forbrugeren bør være frit stillet med hensyn til at vælge at installere de opdateringer, der leveres. Hvis forbrugeren beslutter ikke at installere de opdateringer, der er nødvendige for varen med digitale elementer for at sikre, at de bliver ved med at være i overensstemmelse, bør forbrugeren imidlertid ikke forvente, at disse varer bliver ved med at være i overensstemmelse. Sælgeren bør oplyse forbrugeren om, at forbrugeren beslutning om at undlade at installere opdateringer, som er nødvendige for, at varer med digitale elementer bliver ved at være i overensstemmelse, herunder sikkerhedsopdateringer, vil have indflydelse på sælgerens ansvar for overensstemmelsen af de egenskaber, der er forbundet med varerne med digitale elementer, som de pågældende opdateringer forventes at holde i overensstemmelse. Dette direktiv bør ikke berøre forpligtelser til at levere sikkerhedsopdateringer i henhold til anden EU-ret eller national ret.
- (31) Ved varer med digitale elementer, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varerne, leveres ved en enkelt levering, bør sælgeren i princippet kun være ansvarlig for mangler, der foreligger på leveringstidspunktet. Forpligtelsen til at levere opdateringer bør imidlertid afspejle det forhold, at det digitale miljø for en sådan vare ændrer sig hele tiden. Derfor er opdateringer et nødvendigt redskab for at sikre, at varerne fungerer lige så godt som på leveringstidspunktet. I modsætning til traditionelle varer er varer med digitale elementer endvidere ikke fuldstændig adskilt fra sælgeren, eftersom sælgeren eller en tredjeperson, der leverer det digitale indhold eller den digitale tjeneste i henhold til købsaftalen, kan fjernopdatere varerne, som regel via internettet. Hvis det digitale indhold eller den digitale tjeneste leveres ved en enkelt levering, bør sælgeren derfor være ansvarlig for at levere de opdateringer, der er nødvendige for at sikre, at varerne med digitale elementer forbliver i overensstemmelse i den periode, som forbrugeren med rimelighed kan forvente, selv hvis varerne var i overensstemmelse på leveringstidspunktet. Den periode, som forbrugeren med rimelighed kan forvente at modtage opdateringer, bør vurderes på grundlag af varernes og de digitale elementers type og formål og under hensyntagen til omstændighederne ved og arten af købsaftalen. En forbruger vil normalt forvente at modtage opdateringer som minimum i den periode, hvor sælgeren er ansvarlig for mangler, mens forbrugeren rimelige forventning i nogle tilfælde kan strække sig ud over denne periode, hvilket navnlig kan være tilfældet for så vidt angår sikkerhedsopdateringer. I andre tilfælde, f.eks. i forbindelse med varer med digitale elementer, hvis formål er tidsbegrænset, vil sælgerens forpligtelse til at foretage opdateringer normalt være begrænset til nævnte tidsrum.
- (32) Det er vigtigt at sikre en længere holdbarhed af varer for at opnå mere bæredygtige forbrugsmønstre og en cirkulær økonomi. Det er også meget vigtigt at holde fejlbehæftede produkter ude af Unionens marked ved at styrke markedsovervågningen og give de økonomiske aktører de rigtige incitamenter, så tilliden til det indre markeds funktionsmåde kan øges. I den forbindelse er produktspecifik EU-lovgivning den mest hensigtsmæssige måde at indføre holdbarhedskrav og andre produktrelaterede krav til særlige former for eller grupper af produkter ved hjælp af tilpassede betingelser. Dette direktiv bør derfor være komplementært i forhold til målsætningerne, der følges i en sådan produktspecifik EU-lovgivning og bør omfatte holdbarhed som et objektive kriterium for vurderingen af varers overensstemmelse. Ved holdbarhed bør der i dette direktiv forstås varernes evne til at bevare deres påkrævede funktioner og ydeevne ved normal brug. For at varer er i overensstemmelse, bør de have en holdbarhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til de specifikke varers art, herunder det eventuelle behov for rimelig vedligeholdelse af varer som f.eks. den regelmæssige kontrol og udskiftning af filtre i en bil og i givet fald de offentlige udsagn, der er afgivet af eller på vegne af personer, der udgør en forbindelse i transaktionskæden. Vurderingen bør også tage hensyn til alle andre relevante omstændigheder såsom varernes pris samt den intensitet eller hyppighed, hvormed forbrugeren anvender varerne. For så vidt som specifikke holdbarhedsoplysninger angives i en erklæring forud for aftalens indgåelse, som er en del af købsaftalen, bør forbrugeren endvidere kunne regne med disse oplysninger som en del af de subjektive krav til overensstemmelse.
- (33) Sælgeren bør i henhold til dette direktiv være forpligtet til at levere forbrugeren varer, som på leveringstidspunktet er i overensstemmelse. Det er muligt, at sælgere vil gøre brug af reservedele for at opfylde deres forpligtelse til

at afhjælpe varer i tilfælde af en mangel, der forelå på leveringstidspunktet. Selv om dette direktiv ikke bør pålægge en forpligtelse for sælgere til som et objektivt krav til overensstemmelse at sikre tilgængeligheden af reservedele i en hel periode, bør det ikke berøre andre bestemmelser i national ret, der forpligter sælgeren, producenten eller andre personer, der udgør et led i transaktionskæden, til at sikre, at reservedele er tilgængelige, eller til at underrette forbrugere om en sådan tilgængelighed.

- (34) En lang række varer skal installeres, før de kan bruges på en effektiv måde af forbrugeren. Ved varer med digitale elementer er det desuden som regel nødvendigt at installere det digitale indhold eller den digitale tjeneste, før forbrugeren kan anvende disse varer i overensstemmelse med deres tiltænkte formål. Enhver mangel, der skyldes forkert installation af varerne, herunder forkert installation af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varerne, bør derfor betragtes som en mangel, hvis installationen er udført af sælgeren eller på sælgerens vegne. Hvis varerne skal installeres af forbrugeren, bør en mangel, der skyldes forkert installation, betragtes som en mangel ved varerne, uanset om installationen er udført af forbrugeren eller af en tredjepart på forbrugers vegne, hvis den forkerte installation skyldes mangler i installationsvejledningen såsom ufuldstændighed eller manglende klarhed, som gør installationsvejledningen vanskelig at anvende for den gennemsnitlige forbruger.
- (35) Manglende overensstemmelse bør omfatte både materielle og retlige mangler. Begrænsninger, der skyldes krænkelse af tredjemands ret, navnlig intellektuelle ejendomsrettigheder, kan eventuelt hindre eller begrænse brugen af varerne i overensstemmelse med aftalen. Medlemsstaterne bør sikre, at forbrugeren i disse tilfælde har ret til de i dette direktiv fastsatte beføjelser i tilfælde af mangler, medmindre national ret indeholder bestemmelser om ugyldighed af aftalen eller om dens ophævelse i sådanne tilfælde.
- (36) For at sikre, at der er tilstrækkelig fleksibilitet i reglerne, f.eks. i forbindelse med salg af brugte genstande, bør det være muligt for parterne at fravige de objektive krav til overensstemmelse, der er fastsat i dette direktiv. En sådan fravigelse bør kun være mulig, hvis forbrugeren gøres tydeligt opmærksom på den, og hvis forbrugeren accepterer den særskilt fra andre erklæringer eller aftaler og gennem aktiv og utvetydig handlemåde.
- (37) En øget retssikkerhed for både forbrugere og sælgere kræver en klar angivelse af, hvornår varernes overensstemmelse bør vurderes. Det relevante tidspunkt for at vurdere varernes overensstemmelse bør være det tidspunkt, hvor varerne leveres. Dette bør også gælde for varer, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste, der er leveret ved en enkelt levering. Hvis det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med varerne, leveres løbende i en periode, bør det relevante tidspunkt med henblik på at fastslå, om det digitale indholds- eller digitale tjenesteelement er i overensstemmelse, imidlertid ikke være et tidspunkt, men nærmere en periode, der begynder på leveringstidspunktet. Af hensyn til retssikkerheden bør denne periode være lig med den periode, hvor sælgeren er ansvarlig for mangler.
- (38) Dette direktiv bør ikke regulere betydningen af »levering«, hvilket bør overlades til national ret, navnlig spørgsmålet om, hvad sælgeren skal gøre for at opfylde sin forpligtelse til at levere varerne. Desuden bør henvisninger til leveringstidspunktet i dette direktiv ikke berøre reglerne om risikoens overgang som fastsat i direktiv 2011/83/EU og i overensstemmelse hermed gennemført i medlemsstaternes ret.
- (39) Varer med digitale elementer bør anses for at være leveret til forbrugeren, når både varernes fysiske komponent er leveret, og det digitale indhold eller den digitale tjeneste er leveret ved en enkelt levering, eller den løbende levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste i en periode er begyndt. Dette betyder, at sælgeren også bør gøre det digitale indhold eller den digitale tjeneste tilgængelig for forbrugeren på en sådan måde, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste eller andre midler, der er egnede til at downloade eller få adgang til det digitale indhold eller den digitale tjeneste, er modtaget af forbrugeren, og at ingen yderligere handling kræves af sælgeren, for at forbrugeren kan anvende det digitale indhold eller den digitale tjeneste i overensstemmelse med aftalen, f.eks. ved hjælp af et link eller en downloadmulighed. Det relevante tidspunkt for at fastslå, om varen er i overensstemmelse, bør derfor være det tidspunkt, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste leveres, hvis den fysiske komponent blev leveret tidligere. Som et resultat heraf kan det sikres, at ansvarsperioden for den

fysiske komponent på den ene side og for det digitale element på den anden side begynder at løbe på samme tidspunkt. I mange tilfælde kan forbrugeren endvidere ikke opdage en fejl i den fysiske komponent, før det digitale indhold eller den digitale tjeneste er leveret.

- (40) Når varer skal installeres af sælgeren, kan forbrugeren i visse tilfælde ikke anvende varerne eller opdage fejlen, før installationen er afsluttet. Når varerne i henhold til købsaftalen skal installeres af sælgeren eller på sælgerens vegne, bør varerne derfor anses for at være leveret til forbrugeren, når installationen er afsluttet.
- (41) For at sikre sælgernes retssikkerhed og forbrugernes generelle tillid til den grænseoverskridende handel er det nødvendigt at fastsætte en periode, hvor forbrugeren har ret til beføjelser i tilfælde af enhver mangel, der foreligger på det relevante tidspunkt, til at fastslå, om varen er i overensstemmelse. I betragtning af at hovedparten af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 1999/44/EF har fastsat en periode på to år, og at denne periode i praksis betragtes som rimelig af markedsdeltagerne, bør denne periode bevares. Den samme periode bør gælde i tilfælde af varer med digitale elementer. Hvis aftalen foreskriver løbende levering i mere end to år, bør forbrugeren imidlertid have ret til beføjelser i tilfælde af enhver mangel i det digitale indhold eller den digitale tjeneste, som opstår eller konstateres inden for den periode, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste skal leveres i henhold til aftalen. For at sikre, at medlemsstaterne har fleksibilitet til at øge forbrugerbeskyttelsesniveauet i deres nationale ret, bør de frit kunne fastsætte længere tidsfrister for sælgerens ansvar end dem, der er fastsat i dette direktiv.
- (42) Af hensyn til sammenhængen med de eksisterende nationale retssystemer bør medlemsstaterne frit kunne bestemme enten, at sælgere er ansvarlige for en mangel, der konstateres inden for en specifik periode, eventuelt kombineret med en forældelsesfrist, eller at forbrugeres beføjelser kun afhænger af en forældelsesfrist. I det første tilfælde bør medlemsstaterne sikre, at perioden for sælgerens ansvar ikke omgås af en forældelsesfrist for forbrugeres beføjelser. Selv om dette direktiv derfor ikke bør harmonisere nationale forældelsesfristernes starttidspunkt, bør det sikre, at sådanne forældelsesfrister ikke begrænser forbrugernes ret til at udøve deres beføjelser ved manglende overensstemmelse, som viser sig i den periode, hvor sælgeren er ansvarlig for manglende overensstemmelse. I sidstnævnte tilfælde bør medlemsstaterne have mulighed for at nøjes med at bevare eller indføre en forældelsesfrist for forbrugeres beføjelser, uden at indføre en specifik periode, inden for hvilken den manglende overensstemmelse skal konstateres, for at sælgeren bliver ansvarlig. For at sikre, at forbrugere også i sådanne tilfælde er beskyttet i lige så høj grad, bør medlemsstaterne sikre, at hvis der kun gælder en forældelsesfrist, bør den stadig give forbrugere mulighed for at udøve deres beføjelser ved manglende overensstemmelse, som viser sig som minimum i den periode, der er fastsat som forældelsesfrist i dette direktiv.
- (43) Med hensyn vil visse aspekter kan en anden behandling af brugte varer være berettiget. Selv om en ansvarsperiode eller en forældelsesfrist på to år eller derover sædvanligvis er i både sælgerens og forbrugeres interesse, er dette ikke nødvendigvis tilfældet i forbindelse med brugte varer. Medlemsstaterne bør derfor kunne give parterne mulighed for at aftale en forkortet ansvarsperiode eller forældelsesfrist for sådanne varer. At overlade dette spørgsmål til en aftale mellem parterne, øger aftalefriheden og sikrer, at forbrugeren både skal underrettes både om varens art som brugt vare og den forkortede ansvarsperiode eller forældelsesfrist. En sådan i aftalen fastsat periode eller frist bør imidlertid ikke være kortere end ét år.
- (44) Dette direktiv bør ikke regulere, under hvilke betingelser ansvarsperioden som omhandlet i dette direktiv eller en forældelsesfrist kan ophæves eller afbrydes. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fastsætte regler om ophævelse eller afbrydelse af ansvarsperioden eller forældelsesfristen, f.eks. i tilfælde af afhjælpning, omlevering eller forhandlinger mellem sælgeren og forbrugeren med henblik på en mindelig ordning.
- (45) I en periode på ét år eller i en periode på to år, hvis medlemsstaterne vælger at indføre en periode på to år, bør forbrugeren blot bevise, at der er en mangel ved varen, uden også at skulle bevise, at manglen faktisk forelå på det relevante tidspunkt for fastslåelse af overensstemmelse. For at tilbagevise forbrugeres påstand skal sælgeren bevise, at manglen ikke forelå på det pågældende tidspunkt. I nogle tilfælde kan antagelsen om, at en mangel forelå på det relevante tidspunkt for fastslåelse af overensstemmelse, desuden være uforenelig med varernes art eller manglens art. Det første kan være tilfældet med varer, der efter art forringes, såsom letfordærlige produkter, f.eks. blomster, eller varer, der udelukkende er beregnet til engangsbrug. Et eksempel på sidstnævnte ville

være en mangel, der kun kan være et resultat af en handling fra forbrugers side eller en åbenlys ekstern årsag, der er indtruffet, efter at varen er leveret til forbrugeren. I tilfælde af varer med digitale elementer, hvor aftalen foreskriver løbende levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, bør forbrugeren ikke skulle bevise, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste ikke var i overensstemmelse i løbet af den pågældende periode for fastslåelse af overensstemmelse. For at tilbagevise forbrugers påstand skal sælgeren bevise, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste var i overensstemmelse i den pågældende periode.

- (46) Medlemsstaterne bør kunne opretholde eller indføre bestemmelser om, at forbrugeren for at kunne benytte sine rettigheder skal underrette sælgeren om en mangel inden for en periode på mindst to måneder fra den dato, hvor forbrugeren opdagede manglen. Medlemsstaterne bør kunne sikre, at forbrugere har et højere beskyttelsesniveau, ved ikke at indføre en sådan forpligtelse.
- (47) For at øge retssikkerheden og fjerne en af de største hindringer, der står i vejen for det indre marked, bør dette direktiv fuldt ud harmonisere de beføjelser, som forbrugere har adgang til i tilfælde af en mangel ved varerne, og betingelserne for udøvelse af sådanne beføjelser. I tilfælde af mangler bør forbrugere navnlig have ret til at få varen bragt i overensstemmelse, at få et forholdsmæssigt afslag i prisen eller at ophæve aftalen.
- (48) Med hensyn til at bringe varerne i overensstemmelse bør forbrugere kunne vælge mellem afhjælpning eller omlevering. Forbrugers mulighed for at kræve afhjælpning bør fremme et bæredygtigt forbrug og kan bidrage til, at produkterne får en længere holdbarhed. Forbrugers valg mellem afhjælpning og omlevering bør kun begrænses, hvis den valgte mulighed vil være juridisk eller faktisk umulig eller vil påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger i forhold til den anden tilgængelige mulighed. Det ville f.eks. være uforholdsmæssigt at kræve omlevering af et produkt på grund af en mindre ridse, hvor en sådan omlevering ville medføre betydelige omkostninger og ridsen let ville kunne afhjælpes.
- (49) Sælgeren bør have mulighed for at afvise at bringe varerne i overensstemmelse, hvis både afhjælpning og omlevering er umulig, eller de vil påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger. Det samme bør gælde, hvis enten afhjælpning eller omlevering er umulig, og den alternative beføjelse vil påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger. Hvis varerne befinder sig et andet sted end der, hvor de oprindeligt blev leveret, kan omkostningerne ved porto og fragt f.eks. blive uforholdsmæssigt store for sælgeren.
- (50) Når der konstateres en mangel, bør forbrugeren underrette sælgeren herom for at give sælgeren mulighed for at bringe varen i overensstemmelse. Sælgeren bør gøre dette inden for en rimelig periode. Forbrugeren bør derfor i princippet ikke omgående have ret til afslag i prisen eller ophævelse af aftalen, men bør give sælgeren rimelig tid til at afhjælpe eller omlevere den mangelfulde vare. Hvis sælgeren ikke har afhjulpet eller omleveret varen inden for dette tidsrum, bør forbrugeren have ret til at kræve og opnå et afslag i prisen eller ophævelse af aftalen uden yderligere ventetid.
- (51) Hvis afhjælpning eller omlevering ikke har været en tilstrækkelig beføjelse for udbedring af manglen for forbrugeren, bør forbrugeren have ret til et afslag i prisen eller til at ophæve aftalen. Dette bør navnlig være tilfældet, hvis sælgeren ikke har tilendebragt afhjælpningen eller omleveringen, eller hvis det tydeligt fremgår af omstændighederne, at sælgeren ikke vil foretage afhjælpningen eller omleveringen, eller hvis sælgeren har afvist at bringe varerne i overensstemmelse, fordi det er umuligt at afhjælpe eller omlevere varerne, eller det vil påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger.
- (52) I visse tilfælde kan det være berettiget, at forbrugeren bør have ret til omgående at få afslag i prisen eller ophæve den pågældende aftale. Hvis sælgeren har taget skridt til at bringe varerne i overensstemmelse, men der efterfølgende konstateres en mangel, bør det objektivt fastslås, om forbrugeren bør acceptere yderligere forsøg fra sælgerens side på at bringe varerne i overensstemmelse, under hensyntagen til alle sagens omstændigheder såsom varernes type og værdi og manglens art og betydning. Navnlig for dyre eller komplekse varer kan det være berettiget at give sælgeren endnu et forsøg på at afhjælpe manglen. Det bør også tages i betragtning, om forbrugeren kan forventes at bevare tilliden til sælgerens evne til at bringe varen i overensstemmelse eller ej, f.eks.

hvis det samme problem opstår to gange. På samme måde kan en mangel i visse situationer have en så alvorlig karakter, at forbrugeren ikke kan bevare tilliden til sælgerens evne til at bringe varen i overensstemmelse, såsom når manglen i alvorlig grad berører forbrugeren evne til at anvende varerne på sædvanlig måde, og forbrugeren ikke kan forventes at have tillid til, at sælgerens afhjælpning eller omlevering vil udbedre problemet.

- (53) For at bevare en balance mellem rettigheder og forpligtelser mellem aftaleparterne bør forbrugeren kun have ret til at ophæve aftalen i tilfælde, hvor manglen ikke er uvæsentlig.
- (54) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte de betingelser, hvorpå debtors opgaver kan varetages af en anden person, f.eks. de betingelser, hvorpå sælgerens forpligtelse til at afhjælpe en vare kan varetages af forbrugeren eller en tredjemand for sælgerens regning.
- (55) For at beskytte forbrugere mod risikoen for lange forsinkelser bør enhver afhjælpning eller omlevering afsluttes med succes inden for en rimelig tid. Hvad der betragtes som en rimelige tid til at foretage en afhjælpning eller omlevering, bør svare til den kortest mulige tid, der er nødvendig for at foretage afhjælpningen eller omleveringen. Denne tid bør fastsættes objektivt under hensyntagen til varens art og kompleksitet, manglens art og alvor og den indsats, der er nødvendig for at foretage afhjælpning eller omleveringen. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne kunne fortolke begrebet rimelig tid til at foretage en afhjælpning eller omlevering ved at fastsætte de faste tidsrum, der generelt anses for rimelige til afhjælpning eller omlevering, navnlig med hensyn til specifikke produktkategorier.
- (56) Dette direktiv bør ikke fastlægge bestemmelser om, hvor debtors forpligtelser skal opfyldes. Dette direktiv bør derfor hverken fastsætte leveringsstedet eller foreskrive, hvor afhjælpningen eller omleveringen skal finde sted; sådanne spørgsmål bør overlades til national ret.
- (57) Hvis sælgeren bringer en vare i overensstemmelse ved omlevering, bør forbrugeren ikke være forpligtet til at betale for den sædvanlige brug af varerne, inden de er omleveret. Brug af varerne bør anses for at være sædvanlig, når den er i overensstemmelse med varernes art og formål.
- (58) For at udøve retten til at ophæve aftalen i praksis i situationer, hvor forbrugeren har købt flere varer, og manglen kun berører nogle af de produkter, der er leveret i henhold til aftalen, bør forbrugeren ligeledes have ret til at ophæve aftalen for så vidt angår de andre varer, der er købt sammen med de mangelfulde varer, selv om disse andre varer er i overensstemmelse, hvis forbrugeren ikke med rimelighed kan forventes at acceptere kun at beholde de varer, der er i overensstemmelse.
- (59) Hvis forbrugeren ophæver aftalen på grund af en mangel, bør dette direktiv udelukkende fastsætte regler om de væsentligste virkninger af samt reglerne vedrørende retten til at ophæve aftalen, navnlig parternes forpligtelse til at tilbagelevere, hvad de har modtaget. Dermed bør sælgeren være forpligtet til at refundere det beløb, som forbrugeren har betalt, og forbrugeren bør tilbagelevere varen.
- (60) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes frihed til at regulere andre konsekvenser af at ophæve en aftale end dem, der er fastsat i dette direktiv, såsom konsekvenserne ved forringelse af varernes værdi eller ødelæggelse eller bortkomst af varen. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at fastsætte de nærmere regler for tilbagebetaling af prisen til forbrugeren, f.eks. reglerne vedrørende de midler, der skal anvendes til denne tilbagebetaling, eller vedrørende mulige omkostninger og afgifter, der er påløbet i forbindelse med tilbagebetalingen. Medlemsstaterne bør f.eks. også have frihed til at fastsætte visse tidsfrister for prisens tilbagebetaling eller for varernes tilbagelevering.
- (61) Princippet om sælgers ansvar for skader er et væsentligt element i købsaftaler. Forbrugere bør derfor have ret til at kræve erstatning for enhver ulempe som følge af, at sælgeren overtræder dette direktiv, herunder for skader som følge af manglende overensstemmelse. En sådan erstatning bør så vidt muligt bringe forbrugeren i den position, som vedkommende ville have været i, hvis varen havde været i overensstemmelse. Da eksistensen af en sådan ret til erstatning allerede er sikret i alle medlemsstater, bør dette direktiv ikke berøre nationale regler om erstatning til forbrugere for skader som følge af overtrædelse af disse regler. Medlemsstaterne bør også fortsat frit kunne regulere forbrugernes ret til erstatning i situationer, hvor afhjælpningen eller omleveringen har medført en væsentlig ulempe eller blev forsinket.

- (62) For at sikre, at der er gennemsigtighed, bør der fastsættes visse krav for så vidt angår de handelsmæssige garantier, sideløbende med oplysningskravene forud for indgåelsen af aftalen om de handelsmæssige garantier, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, og betingelserne herfor. For at forbedre retssikkerheden og undgå, at forbrugere vildledes, bør dette direktiv desuden bestemme, at de vilkår, der er mest fordelagtige for forbrugeren, bør finde anvendelse, hvis betingelserne for den handelsmæssige garanti, der er fastsat i dertil hørende reklamer er mere fordelagtige end de vilkår, der er fastsat i garantierklæringen. Endelig bør direktivet fastlægge regler for indholdet af garantierklæringen, samt for hvordan den bør stilles til rådighed for forbrugere. Garantierklæringen bør f.eks. indeholde betingelserne for den handelsmæssige garanti og anføre, at den retlige garanti om at levere en kontraktmæssig ydelse ikke påvirkes af den handelsmæssige garanti, og gøre det klart, at betingelserne for den handelsmæssige garanti udgør en forpligtelse ud over den retlige garanti om at levere en kontraktmæssig ydelse. Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte regler om andre aspekter af handelsmæssige garantier, som ikke er omfattet af dette direktiv, f.eks. om at tilknytte andre debitorer end garantigiveren til den handelsmæssige garanti, forudsat at disse regler ikke fratager forbrugere den beskyttelse, de nyder takket være dette direktivs fuldt ud harmoniserede bestemmelser om handelsmæssige garantier. Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne kræve, at handelsmæssige garantier ydes gratis, men bør sikre, at enhver handling fra sælgerens eller producentens side, der er omfattet af definitionen af handelsmæssige garantier som fastsat i dette direktiv, er i overensstemmelse med direktivets harmoniserede regler.
- (63) I betragtning af at sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for eventuelle mangler ved varerne, der skyldes en handling eller en undladelse begået af sælgeren eller tredjemand, bør sælgeren have ret til at rejse krav over for den ansvarlige person i tidligere led i transaktionskæden. Sådanne beføjelser bør omfatte beføjelser i tilfælde af mangler, der er et resultat af undladelsen af en opdatering, herunder en sikkerhedsopdatering, som ville have været nødvendig, for at varen med digitale elementer blev ved med at være i overensstemmelse. Dette direktiv skal imidlertid ikke berøre aftalefriheden mellem sælgeren og andre parter i transaktionskæden. Medlemsstaterne bør oplyse de nærmere detaljer vedrørende udøvelsen af denne ret, navnlig for så vidt angår spørgsmålet om, mod hvem og hvordan sælgeren kan rejse krav, og om beføjelserne er obligatoriske. Spørgsmålet om, hvorvidt forbrugeren også kan gøre et krav gældende direkte over for en person i et tidligere led i transaktionskæden, bør ikke reguleres af dette direktiv, undtagen i de tilfælde hvor en producent tilbyder forbrugeren en handelsmæssig garanti for varerne.
- (64) Personer eller organisationer, der i henhold til national ret anses for at have en legitim interesse i at beskytte forbrugerretlige rettigheder, skal have ret til at anlægge sag, enten ved en domstol eller ved en myndighed med kompetence til at påkende klager eller til at indlede relevante retssager.
- (65) Intet i dette direktiv er til hinder for anvendelsen af regler i den internationale privatret, navnlig forordning (EF) nr. 593/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽⁷⁾.
- (66) Direktiv 1999/44/EF bør ophæves. Ophævelsesdatoen bør svare til nærværende direktivs gennemførelsesdato. For at sikre, at de love og administrative bestemmelser, som medlemsstaterne skal gennemføre for at være i overensstemmelse med nærværende direktiv, anvendes ensartet for så vidt angår aftaler, der indgås fra gennemførelsesdatoen og derefter, bør dette direktiv ikke finde anvendelse på aftaler, der er indgået før gennemførelsesdatoen.
- (67) Bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394⁽⁸⁾ bør ændres, således at den indeholder en henvisning til nærværende direktiv med henblik på at fremme det grænseoverskridende samarbejde om håndhævelsen af dette direktiv.
- (68) Bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF⁽⁹⁾ bør ændres, således at det indeholder en henvisning til nærværende direktiv for at sikre, at de i dette direktiv fastlagte kollektive forbrugerinteresser beskyttes.
- (69) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽¹⁰⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

⁽¹⁰⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (70) Målene for dette direktiv, nemlig at bidrage til det indre markedes funktion ved på en konstruktiv måde at håndtere aftaleretlige hindringer for salg af varer på tværs af grænserne i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, eftersom hver medlemsstat ikke er i stand til på egen hånd at håndtere den nuværende fragmenterede retlige ramme ved at sikre, at dens retsregler stemmer overens med de øvrige medlemsstaters retsregler, men kan ved at afskaffe de største aftaleretlige hindringer gennem en fuldstændig harmonisering bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (71) Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision fem år efter dets ikrafttræden, herunder navnlig bestemmelserne om beføjelser, bevisbyrden — også med hensyn til brugte varer samt varer, som sælges på offentlige auktioner — og producentens handelsmæssige garanti for holdbarhed. Kommissionen bør også vurdere, om anvendelsen af dette direktiv og direktiv (EU) 2019/770 sikrer en konsekvent og sammenhængende retlig ramme med hensyn til levering af digitalt indhold eller digitale tjenester og varer med digitale elementer.
- (72) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og friheder og overholder de principper, der navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder dem, der er indeholdt i chartrets artikel 16, 38 og 47 —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og formål

Formålet med dette direktiv er at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved at fastlægge fælles regler om visse krav til købsaftaler mellem sælgere og forbrugere, navnlig regler om varers overensstemmelse med aftalen, beføjelser i tilfælde af en sådan manglende overensstemmelse, reglerne for udøvelse af disse beføjelser og om handelsmæssige garantier.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »købsaftale«: enhver aftale, hvorved sælgeren overdrager eller påtager sig at overdrage ejendomsretten til varer til en forbruger, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor
- 2) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession
- 3) »sælger«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i denne fysiske eller juridiske persons navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler
- 4) »producent«: en, der har fremstillet en vare, en importør, der har indført den i Unionen, eller enhver anden, der fremstår som producent ved at have forsynet varen med sit navn, sit mærke eller et andet kendetegn
- 5) »varer«:
 - a) enhver løsøregenstand; vand, gas og elektricitet skal betragtes som varer i henhold til dette direktiv, når det udbydes til salg i et afgrænset volumen eller en bestemt mængde
 - b) enhver løsøregenstand, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste på en sådan måde, at fraværet af dette digitale indhold eller denne digitale tjeneste ville forhindre varerne i at opfylde deres funktion (»varer med digitale elementer«)
- 6) »digitalt indhold«: data, der fremstilles og leveres i digital form

- 7) »digital tjeneste«:
 - a) en tjeneste, der gør det muligt for forbrugeren at generere, behandle, lagre eller få adgang til data i digital form, eller
 - b) en tjeneste, der muliggør deling af eller enhver anden form for interaktion med data i digital form, som uploades eller genereres af forbrugeren eller andre brugere af den pågældende tjeneste
- 8) »kompatibilitet«: varernes evne til at fungere med hardware eller software, som varer af denne type normalt anvendes med, uden at det er nødvendigt at konvertere varerne, hardwaren eller softwaren
- 9) »funktionalitet«: varernes evne til at udføre deres funktioner i betragtning af formålet hermed
- 10) »interoperabilitet«: varernes evne til at fungere med hardware eller software, der adskiller sig fra den, som varer af samme type normalt anvendes med
- 11) »varigt medium«: ethvert middel, som sætter forbrugeren eller sælgeren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- 12) »handelsmæssig garanti«: enhver forpligtelse, som sælgeren eller en producent (garantigiveren) har påtaget sig over for forbrugeren, ud over sælgerens retlige forpligtelse til at levere en kontraktmæssig ydelse, til at refundere en købesum eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved varerne, hvis de ikke svarer til de specifikationer eller ethvert andet krav, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse, og som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed
- 13) »holdbarhed«: varers evne til at bevare deres påkrævede funktioner og ydeevne ved normal brug
- 14) »gratis«: fri for de omkostninger, der er nødvendige for at bringe varerne i overensstemmelse, navnlig forsendelses- eller transportomkostninger, arbejds løn eller materialeomkostninger
- 15) »offentlig auktion«: en salgsmetode, hvor den erhvervsdrivende tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere, som selv er eller har mulighed for at være tilstede under auktionen, gennem en gennemsigtig konkurrencebaseret budprocedure, som styres af en auktionsholder, og hvor den tilbudsgiver, hvis bud antages, er forpligtet til at købe varerne eller tjenesteydelserne.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på købsaftaler mellem en forbruger og en sælger.
2. Aftaler mellem en forbruger og en sælger om levering af varer, der skal tilvirkes eller fremstilles, anses også for at være købsaftaler i forbindelse med dette direktiv.
3. Direktivet finder ikke anvendelse på aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester. Det finder dog anvendelse på digitalt indhold eller digitale tjenester, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med de i artikel 2, nr. 5), litra b), omhandlede varer, og som leveres sammen med varerne i henhold til købsaftalen, uanset om sådant digitalt indhold eller sådanne digitale tjenester leveres af sælgeren eller af en tredjemand. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt leveringen af digitalt indhold eller en digital tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med en vare, udgør en del af købsaftalen, formodes det digitale indhold eller den digitale tjeneste at være omfattet af købsaftalen.
4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - a) et fysisk medium, der udelukkende anvendes til levering af digitalt indhold, eller
 - b) en vare, som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov.

5. Medlemsstaterne kan fra dette direktivs anvendelsesområde udelukke aftaler om salg af

- a) brugte varer, som sælges på offentlige auktioner, og
- b) levende dyr.

I det i litra a) omhandlede tilfælde skal forbrugere have let adgang til klare og omfattende oplysninger om, at rettighederne i medfør af dette direktiv ikke finder anvendelse.

6. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes frihed til at regulere generelle aftaleretlige aspekter, såsom regler om indgåelse, gyldighed, omstødelse eller virkninger af aftaler, herunder konsekvenserne af at ophæve en aftale, for så vidt de ikke er reguleret i dette direktiv, eller retten til erstatning.

7. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes frihed til at give forbrugere ret til at vælge en specifik beføjelse, hvis varernes mangler opdages inden for en periode efter levering, der ikke overskrider 30 dage. Dette direktiv berører endvidere ikke nationale regler, der ikke gælder specifikt for forbrugerftaler, og som giver specifikke beføjelser i forbindelse med visse typer mangler, der ikke var synlige på tidspunktet for købsaftalens indgåelse.

Artikel 4

Harmoniseringsniveau

Medlemsstaterne må ikke i deres nationale ret opretholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

Artikel 5

Varenes overensstemmelse

Sælgeren skal levere varer til forbrugeren, som opfylder kravene fastsat i artikel 6, 7 og 8, hvor det er relevant, jf. dog artikel 9.

Artikel 6

Subjektive krav til overensstemmelse

For at være i overensstemmelse med købsaftalen skal varerne navnlig, hvor det er relevant:

- a) svare til den beskrivelse, type, mængde og kvalitet samt besidde den funktionalitet, kompatibilitet og interoperabilitet og de øvrige egenskaber, som er beskrevet i købsaftalen
- b) være egnet til ethvert særligt formål, som forbrugeren ønsker, at den skal kunne anvendes til, og som forbrugeren har gjort sælger bekendt hermed senest på tidspunktet for købsaftalens indgåelse, og som sælger har accepteret
- c) leveres med alt tilbehør og vejledning, herunder om installation, som beskrevet i købsaftalen, og
- d) leveres med eventuelle opdateringer som beskrevet i købsaftalen.

Artikel 7

Objektive krav til overensstemmelse

1. Ud over at opfylde de subjektive krav til overensstemmelse, skal varen:

- a) være egnet til de formål, til hvilke varer af samme type normalt vil blive anvendt, under hensyntagen til, hvor det er relevant, eventuel eksisterende EU-ret og national ret, tekniske standarder eller, i mangel af sådanne tekniske standarder, gældende sektorspecifikke brancheadfærdskodekser
- b) hvor det er relevant, være af den kvalitet og svare til den beskrivelse, der gælder for en prøve eller en model, som sælgeren har stillet til rådighed for forbrugeren inden indgåelsen af aftalen

- c) hvor det er relevant, leveres med eventuelt tilbehør, herunder emballage, installationsvejledning eller anden vejledning, som forbrugeren med rimelighed kan forvente at modtage, og
- d) svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, funktionalitet, kompatibilitet og sikkerhed, der er sædvanlige for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til varens art og eventuelle offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller andre personer i tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning.
2. Sælgeren skal ikke være bundet af offentlige udsagn, som omhandlet i stk. 1, litra d), hvis sælgeren kan godtgøre, at
- a) sælgeren ikke havde kendskab til og ikke med rimelighed kunne have haft kendskab til det pågældende offentlige udsagn
- b) det offentlige udsagn var rettet på tidspunktet for indgåelsen af købsaftalen på samme måde eller på en tilsvarende måde, som det var blevet fremsat, eller
- c) det offentlige udsagn ikke kan have haft betydning for beslutningen om at købe varerne.
3. I tilfælde af varer med digitale elementer skal sælgeren sikre, at forbrugeren får besked om og får leveret opdateringer, herunder sikkerhedsopdateringer, som er nødvendige, for at disse varer bliver ved med at være i overensstemmelse i den periode:
- a) som forbrugeren med rimelighed kan forvente i betragtning af typen af og formålet med varerne og de digitale elementer, og under hensyntagen til aftalens omstændigheder og art, når købsaftalen fastsætter bestemmelse om en enkelt levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, eller
- b) der er angivet i artikel 10, stk. 2 eller 5, alt efter hvad der er relevant, hvis købsaftalen indeholder bestemmelser om en løbende levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste over en periode.
4. Hvis forbrugeren ikke inden for en rimelig frist har installeret opdateringer, som er blevet leveret i overensstemmelse med stk. 3, er sælgeren ikke ansvarlig for en eventuel manglende overensstemmelse, der udelukkende skyldes, at den relevante opdatering ikke er foretaget, forudsat at:
- a) sælgeren har oplyst forbrugeren om, at opdateringen var tilgængelig, og om konsekvenserne af forbrugers manglende installation, og
- b) forbrugers manglende eller forkerte installation af opdateringen ikke skyldtes mangler i den installationsvejledning, som er givet til forbrugeren.
5. Der er ikke tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1 eller 3, hvis forbrugeren på tidspunktet for indgåelsen af købsaftalen er blevet gjort tydeligt opmærksom på, at en bestemt egenskab ved varen afveg fra de objektive krav til overensstemmelse, der er fastsat i stk. 1 eller 3, og forbrugeren udtrykkeligt og særskilt har accepteret denne afvigelse ved indgåelsen af købsaftalen.

Artikel 8

Forkert installation af varerne

Enhver mangel som følge af forkert installation af varer anses som mangler ved varerne, hvis:

- a) installationen er en del af købsaftalen og blev udført af sælgeren eller på sælgerens vegne, eller
- b) installationen, der var bestemt til at skulle installeres af forbrugeren, blev udført af forbrugeren, og den forkerte installation skyldtes mangler i den installationsvejledning, der blev leveret af sælgeren, eller, ved varer med digitale elementer, leveret af sælgeren eller af leverandøren af det digitale indhold eller den digitale tjeneste.

*Artikel 9***Tredjemands rettigheder**

Hvis en begrænsning som følge af en krænkelse af tredjemands ret, navnlig intellektuelle ejendomsrettigheder, hindrer eller begrænser brugen af varerne i overensstemmelse med artikel 6 og 7, sikrer medlemsstaterne, at forbrugeren har ret til de beføjelser ved mangler, der er fastsat i artikel 13, medmindre national ret indeholder bestemmelser om ugyldighed eller ophævelse af købsaftalen i sådanne tilfælde.

*Artikel 10***Sælgers ansvar**

1. Sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for mangler, der forelå på det tidspunkt, hvor varerne blev leveret, og som blev synlige inden to år efter dette tidspunkt. Med forbehold af artikel 7, stk. 3, finder nærværende stykke også anvendelse på varer med digitale elementer.
2. Ved varer med digitale elementer, hvor købsaftalen foreskriver en løbende levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste i en periode, er sælgeren også ansvarlig for eventuelle mangler ved det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der opstår eller bliver synlige inden to år, efter at varerne med digitale elementer blev leveret. Hvis aftalen foreskriver løbende levering i mere end to år, er sælgeren ansvarlig for mangler i det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der opstår eller bliver synlige inden for den periode, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste skal leveres i henhold til købsaftalen.
3. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre længere frister end de frister, der er omhandlet i stk. 1 og 2.
4. Hvis de beføjelser, der er fastsat i artikel 13, i henhold til national ret også er underlagt en forældelsesfrist, sikrer medlemsstaterne, at en sådan forældelsesfrist giver forbrugeren mulighed for at gøre brug af beføjelserne i artikel 13 ved manglende overensstemmelse, som sælgeren er ansvarlig for i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2, og som viser sig inden for den periode, der er omhandlet i disse stykker.
5. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne nøjes med at opretholde eller indføre en forældelsesfrist for de beføjelser, der er omhandlet i artikel 13. Medlemsstaterne sikrer, at en sådan forældelsesfrist giver forbrugeren mulighed for at gøre brug af beføjelserne i artikel 13 ved manglende overensstemmelse, som sælgeren er ansvarlig for i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2, og som viser sig i løbet af den periode, der er omhandlet i disse stykker.
6. Medlemsstaterne kan for brugte genstande fastsætte, at sælgeren og forbrugeren kan indgå aftalevilkår eller aftaler med en kortere ansvarsperiode eller forældelsesfrist end dem, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 5, forudsat at en sådan kortere periode eller frist ikke må være kortere end et år.

*Artikel 11***Bevisbyrde**

1. En mangel, der bliver synlig inden et år efter det tidspunkt, da varerne blev leveret, antages at have foreligget på det tidspunkt, da varerne blev leveret, medmindre andet bevises, eller medmindre denne formodning er uforenelig med varernes art eller med manglens art. Dette stykke finder også anvendelse på varer med digitale elementer.
2. I stedet for den etårige periode, der er fastsat i stk. 1, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre en periode på to år fra det tidspunkt, da varerne blev leveret.
3. Ved varer med digitale elementer, hvor købsaftalen foreskriver løbende levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste i en periode, er det for en mangel, som bliver synlig inden for den i artikel 10, stk. 2, angivne periode, op til sælgeren at bevise, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste var i overensstemmelse inden for den i nævnte artikel omhandlede periode.

*Artikel 12***Underretningsforpligtelse**

Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der fastsætter, at forbrugeren for at kunne nyde godt af sine rettigheder skal underrette sælgeren om en mangel inden for en periode på mindst to måneder fra den dato, hvor forbrugeren opdagede manglen.

*Artikel 13***Beføjelser i tilfælde af mangler**

1. I tilfælde af mangler har forbrugeren ret til at få varen bragt i overensstemmelse eller at få et forholdsmæssigt afslag i prisen eller at ophæve aftalen på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.
2. For at få varen bragt i overensstemmelse kan forbrugeren vælge mellem afhjælpning og omlevering, medmindre den valgte beføjelse ville være umulig eller i forhold til den anden beføjelse ville påføre sælgeren udgifter, der ville være uforholdsmæssigt store under hensyn til alle omstændigheder, herunder:
 - a) den værdi, varen ville have, hvis den var mangelfri
 - b) manglens betydning, og
 - c) om den alternative beføjelse kunne foretages uden væsentlig ulempe for forbrugeren.
3. Sælgeren kan afvise at bringe varen i overensstemmelse, hvis afhjælpning eller omlevering er umulig eller ville påføre sælgeren udgifter, som ville være uforholdsmæssigt store under hensyn til alle omstændigheder, herunder de i stk. 2, litra a) og b), nævnte omstændigheder.
4. Forbrugeren har ret til enten et forholdsmæssigt afslag i prisen i overensstemmelse med artikel 15 eller til ophævelse af købsaftalen i overensstemmelse med artikel 16 i følgende tilfælde:
 - a) sælgeren har ikke foretaget afhjælpning eller omlevering eller har ikke, hvis det er relevant, foretaget afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2 og 3, eller sælgeren har afvist at bringe varen i overensstemmelse i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3
 - b) en mangel forbliver synlig, på trods af at sælgeren har forsøgt at bringe varen i overensstemmelse
 - c) manglen er af en så alvorlig karakter, at et omgående afslag i prisen eller omgående ophævelse af købsaftalen er berettiget, eller
 - d) sælgeren har tilkendegivet, eller det fremgår tydeligt af omstændighederne, at sælgeren ikke vil bringe varen i overensstemmelse inden for en rimelig tid eller uden væsentlig ulempe for forbrugeren.
5. Forbrugeren er ikke berettiget til at ophæve aftalen, hvis manglen kun er uvæsentlig. Det er op til sælgeren at bevise, om manglen er uvæsentlig.
6. Forbrugeren har ret til at tilbageholde betaling af en udestående del af prisen eller en del deraf, indtil sælgeren har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser og regler for forbrugers udøvelse af retten til at tilbageholde betalingen.
7. Medlemsstaterne kan regulere, hvorvidt og i hvilket omfang forbrugers bidrag til manglen berører forbrugers ret til beføjelser.

*Artikel 14***Afhjælpning eller omlevering af varen**

1. Afhjælpning eller omlevering skal foretages:
 - a) gratis
 - b) inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor sælgeren er blevet underrettet af forbrugeren om manglen, og
 - c) uden væsentlig ulempe for forbrugeren under hensyntagen til vares art og forbrugers formål med at anskaffe varen.

2. Såfremt manglen udbedres ved afhjælpning eller omlevering af varen, skal forbrugeren stille varen til rådighed for sælgeren. Sælgeren skal for egen regning tage den vare tilbage, der er sket omlevering for.
3. Såfremt en afhjælpning kræver fjernelse af en vare, der er blevet installeret under hensyn til dens art og formål, inden manglen blev synlig, eller såfremt den pågældende vare skal omleveres, omfatter pligten til at afhjælpe eller omlevere varen fjernelse af den mangelfulde vare og installation af ombytningsvarer eller afhjulpne varer eller afholdelse af disse fjernelses- og installationsomkostninger.
4. Forbrugeren skal ikke betale for normal brug af den omleverede vare i tiden forud for omleveringen.

Artikel 15

Afslag i prisen

Afslaget skal fastsættes forholdsmæssigt på grundlag af den lavere værdi af den vare, som forbrugeren har modtaget, i forhold til den værdi, varen ville have haft, hvis den havde været i overensstemmelse.

Artikel 16

Ophævelse af købsaftalen

1. Forbrugeren udøver sin ret til at ophæve købsaftalen ved hjælp af en erklæring til sælgeren om, at forbrugeren har truffet beslutning om at ophæve købsaftalen.
2. Når manglen kun vedrører nogle af de i henhold til købsaftalen leverede varer, og der foreligger en grund til at ophæve købsaftalen i henhold til artikel 13, kan forbrugeren udelukkende ophæve købsaftalen, hvad angår disse varer og andre varer, som forbrugeren har købt sammen med de mangelfulde varer, hvis forbrugeren ikke med rimelighed kan forventes at acceptere kun at beholde de varer, der er i overensstemmelse.
3. Når forbrugeren ophæver købsaftalen i dens helhed eller i overensstemmelse med stk. 2 for nogle af de i henhold til aftalen leverede varer, gælder følgende:
 - a) forbrugeren skal for sælgers regning tilbagelevere varerne til sælgeren, og
 - b) sælgeren skal tilbagebetale forbrugeren den pris, der er betalt for varerne, ved modtagelsen af varerne eller dokumentation, der er tilvejebragt af forbrugeren for at have tilbageleveret varerne.

Medlemsstaterne kan med henblik på dette stykke fastsætte nærmere regler for tilbagelevering og tilbagebetaling.

Artikel 17

Handelsmæssige garantier

1. Enhver handelsmæssig garanti er bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i erklæringen om den handelsmæssige garanti og dertil hørende reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet for eller før indgåelsen af aftalen. På de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og med forbehold af andre bestemmelser i gældende EU-ret eller national ret, er producenten, når en producent giver forbrugeren en handelsmæssig garanti for holdbarhed for visse varer i en bestemt periode, direkte ansvarlig over for forbrugeren i hele perioden for den handelsmæssige garanti for holdbarhed for så vidt angår afhjælpning eller omlevering af varen i overensstemmelse med artikel 14. Producenten kan tilbyde forbrugeren gunstigere betingelser i erklæringen om den handelsmæssige garanti for holdbarhed.

Hvis vilkårene i erklæringen om den handelsmæssige garanti er mindre fordelagtige for forbrugeren end de vilkår, der fremgår af de dertil hørende reklamer, er den handelsmæssige garanti bindende på de vilkår, der fremgår af reklamerne vedrørende den handelsmæssige garanti, medmindre de dertil hørende reklamer før indgåelsen af aftalen er blevet rettet på samme eller sammenlignelig måde, som de var blevet fremsat.

2. Erklæringen om den handelsmæssige garanti skal udleveres til forbrugeren på et varigt medium senest ved leveringen af varerne. Erklæringen om den handelsmæssige garanti skal være udfærdiget på et klart og forståeligt sprog. Den skal indeholde følgende:

- a) en utvetydig erklæring om, at forbrugeren ved lov har ret til gratis afhjælpning fra sælgers side ved en mangel på varerne, og at disse beføjelser ikke påvirkes af den handelsmæssige garanti
 - b) garantigiverens navn og adresse
 - c) den procedure, som forbrugeren skal følge for at opnå gennemførelse af den handelsmæssige garanti
 - d) betegnelsen på de varer, som den handelsmæssige garanti finder anvendelse på, og
 - e) den handelsmæssige garantis vilkår.
3. Manglende overholdelse af stk. 2 berører ikke det faktum, at den handelsmæssige garanti er bindende for garantigiveren.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte regler om andre aspekter vedrørende handelsmæssige garantier, som ikke er reguleret ved denne artikel, herunder regler for, på hvilket eller hvilke sprog erklæringen om den handelsmæssige garanti skal gøres tilgængelig for forbrugeren.

Artikel 18

Regresret

Hvis sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren på grund af en mangel, som skyldes en handling eller en undladelse, herunder undladelsen af at levere opdateringer til varer med digitale elementer i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, begået af en person i et tidligere led i transaktionskæden, har sælgeren ret til at rejse krav over for den eller de ansvarlige personer i transaktionskæden. Det afgøres efter national ret, mod hvilke personer sælgeren kan rejse krav, og hvilke beføjelser og betingelser for udøvelsen heraf der finder anvendelse.

Artikel 19

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til at sikre, at dette direktiv overholdes.
2. De i stk. 1 omhandlede midler skal omfatte bestemmelser om, at et eller flere af følgende organer som fastsat ved national ret kan anlægge sag i henhold til national ret ved en domstol eller ved en kompetent myndighed for at sikre, at de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, finder anvendelse:
 - a) offentlige organer eller deres repræsentanter
 - b) forbrugerorganisationer, der har en legitim interesse i at beskytte forbrugere
 - c) erhvervsorganisationer, der har en legitim interesse i at handle.

Artikel 20

Forbrugeroplysninger

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at forbrugere har adgang til oplysninger om forbrugerrettigheder i henhold til dette direktiv og om midlerne til at håndhæve disse rettigheder.

Artikel 21

Ufravigelighed

1. Medmindre andet fremgår af dette direktiv, er en aftale, der til skade for forbrugeren bestemmer, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer disses retsvirkninger, før forbrugeren har gjort sælgeren opmærksom på manglen, ikke bindende for forbrugeren.

2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at sælgeren kan tilbyde forbrugeren aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i dette direktiv.

Artikel 22

Ændringer af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF

1) I bilaget til forordning (EU) 2017/2394 affattes punkt 3 således:

»3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).«

2) I bilag I til direktiv 2009/22/EF affattes punkt 7 således:

»7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).«

Artikel 23

Ophævelse af direktiv 1999/44/EF

Direktiv 1999/44/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2022.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 24

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. juli 2021 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2022.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

2. Bestemmelserne i dette direktiv finder ikke anvendelse på aftaler indgået før den 1. januar 2022.

Artikel 25

Evaluering

Kommissionen evaluerer senest den 12. juni 2024 anvendelsen af dette direktiv, herunder dets bestemmelser om beføjelser og bevisbyrde — også hvad angår brugte varer samt varer, der sælges på offentlige auktioner — og producentens handelsmæssige garanti for holdbarhed, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten vurderer navnlig, om anvendelsen af dette direktiv og direktiv (EU) 2019/770 sikrer en konsekvent og sammenhængende ramme for et velfungerende indre marked med hensyn til levering af digitalt indhold, digitale tjenester og varer med digitale elementer i overensstemmelse med principperne for Unionens politikker. Rapporten ledsages om fornødent af lovgivningsforslag.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22 finder dog anvendelse fra den 1. januar 2022.

*Artikel 27***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

—

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 1999/44/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 1, stk. 2, litra b), første led	Artikel 3, stk. 4, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra b), andet og tredje led	Artikel 2, nr. 5), litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra c)	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 1, stk. 2, litra d)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 1, stk. 2, litra e)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, nr. 15), og artikel 3, stk. 5, litra a)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 3, stk. 2
Artikel 2, stk. 1	Artikel 5
Artikel 2, stk. 2, litra a)	Artikel 6, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b)
Artikel 2, stk. 2, litra b)	Artikel 6, litra b)
Artikel 2, stk. 2, litra c)	Artikel 7, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 2, litra d)	Artikel 7, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 3	Artikel 7, stk. 5
Artikel 2, stk. 4	Artikel 7, stk. 2
Artikel 2, stk. 5	Artikel 8
Artikel 3, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 13, stk. 1
Artikel 3, stk. 3, første afsnit	Artikel 13, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, litra a)
Artikel 3, stk. 3, andet afsnit	Artikel 13, stk. 2
Artikel 3, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 14, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 3, stk. 4	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 3, stk. 5	Artikel 13, stk. 4
Artikel 3, stk. 6	Artikel 13, stk. 5
Artikel 4	Artikel 18
Artikel 5, stk. 1	Artikel 10, stk. 1, 2, 3, 4 og 5
Artikel 5, stk. 2	Artikel 12
Artikel 5, stk. 3	Artikel 11
Artikel 6, stk. 1	Artikel 17, stk. 1

Direktiv 1999/44/EF	Nærværende direktiv
Artikel 6, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 6, stk. 3	Artikel 17, stk. 2
Artikel 6, stk. 4	Artikel 17, stk. 4
Artikel 6, stk. 5	Artikel 17, stk. 3
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 21, stk. 1
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	Artikel 10, stk. 6
Artikel 7, stk. 2	—
Artikel 8, stk. 1	Artikel 3, stk. 6 og 7
Artikel 8, stk. 2	Artikel 4
Artikel 9	Artikel 19 og 20
Artikel 10	Artikel 22
Artikel 11, stk. 1, første afsnit	Artikel 24, stk. 1, første afsnit
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit	Artikel 24, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 2	Artikel 24, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13	Artikel 26
Artikel 14	Artikel 27